

TBr. 2, 7, 16, 4.

मुपिप्पल adj. etwa *schmuck*: पिशा इव मुपिप्पलः RV. 1, 64, 8.

मुपिष्ट m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. pl. seine Nachkommen gaṇa उपकादि zu 2, 4, 69. — Vgl. सौपिष्ट fg.

मुपिस् adj. gut gehend; Declination P. 8, 3, 59, Schol. Vor. 3, 151.

मुपीडन n. starkes Drücken षड्भारथाक. bei Wilson.

मुपीत 1) m. N. des 5ten Muhūrta Ind. St. 10, 296. — 2) n. a) Möhre, gelbe Rübe, Daucus Carota Rāṅ. 7, 24. — b) gelber Sandel Ratnam. 141.

मुपीन adj. hübsch feist, — dick: कपोली R. 3, 52, 29.

मुपीवन् adj. P. 3, 2, 74, Schol. Vor. 26, 69.

मुपीवस् adj. feist RV. 10, 94, 11.

मुपैoderमुपैadj. gut läuternd: पवित्रेण मुपै VS. 1, 3. सुपुना AV. 12, 2, 11.

मुपंसी adj. f. einen guten Mann habend Uśval. zu Uṇādis. 4, 177.

मुपङ्ग adj. s. u. पुङ्ग 1). Auch MBh. 8, 4246.

मुपुट m. Bez. zweier Knollengewächse: = कोलकन्द Rāṅ. 7, 83. = विष्णुकन्द 89.

1. मुपुत्र m. ein guter Sohn Spr. (II) 1418. 4370. 6428.

2. मुपुत्रै 1) adj. (f. घा) treffliche —, viele Kinder habend: Aditi RV. 3, 4, 11. TBr. 3, 7, 5, 10. RV. 10, 85, 25. AV. 14, 2, 43. MBh. 3, 1871. Weber, Kṛṣṇaḡ. 291. — 2) n. die Frucht der Flacourtia cataphracta, welche zehn Körner enthält, Ausu. 77.

मुपुत्रिका f. eine best. Pflanze, = जनुका Rāṅ. 3, 114.

मुपुर n. eine schöne Burg Hariv. 8669 nach der Lesart der neueren Ausg., स्वपुर die ältere Ausg.

मुपुरहृति adj. unter vielen schönen Namen angerufen Buḡ. P. 6, 9, 30.

मुपुष्कर 1) m. Kugelamaranth Rāṅ. 10, 130. — 2) f. घा Hibiscus mutabilis Lin. Rāṅ. 3, 79.

मुपुष्कल adj. sehr reichlich: भक्ष्यभोज्यै: MBh. 1, 7714. ज्ञान Buḡ. P. 11, 9, 31. 29, 26.

मुपुष्ट adj. wohlgenährt: शिशुगोपुग Pañāt. 182, 13.

मुपुष्टि f. gutes Gedenken AV. 19, 7, 4.

1. मुपुष्प n. 1) schöne Blüthe, Bez. der Gewürznelke Rāṅ. im ÇKDr. — 2) die Menses der Frauen Tantrasāra im ÇKDr.

2. मुपुष्प 1) adj. schöne Blüthen habend. — 2) m. Bez. verschiedener Pflanzen: Pterospermum suberifolium Rāṅ. 10, 105. Kugelamaranth, = रुद्रि und शिरीष Rāṅ. im ÇKDr. = रक्तपुष्पक षड्भा. im ÇKDr. — 3) f. घा Anis Rāṅ. 4, 15. = द्रोणपुष्पी (wohl Phlomis ceylanica Roxb.) 3, 138. Clitoria ternatea (v. l. ई) 3, 76. — 4) f. ई Andropogon aciculatus Rāṅ. 3, 120. Clitoria ternatea (v. l. घा) 3, 76. = सेतापराजिता, जीर्णफञ्जी, मिश्रेया (Anis) und द्रोणपुष्पी Rāṅ. im ÇKDr. = कदली षड्भा. ebend. — 5) n. Curcuma longa Rāṅ. 9, 125. Hibiscus mutabilis 12, 150. Tabernaemontana coronaria 4, 170. = तूल 9, 97.

मुपुष्पक 1) m. = शिरीष Rāṅ. 9, 58. — 2) f. मुपुष्पिका Argyreia speciosa oder argentea Rāṅ. 3, 106. Bignonia suaveolens Rāṅ. im ÇKDr. रक्तपुष्पिका unsere Hdschr. 10, 59.

मुपुष्पित adj. mit schönen Blüthen versehen: वन MBh. 1, 4867. 13, 4862. R. 3, 55, 45. Spr. (II) 7108. mit schönen Blumen geschmückt: Person MBh. 3, 15595.

मुपुष्प m. N. pr. eines Buddha Lalit. ed. Calc. 3, 18.

मुपुञ्जित adj. hoch geehrt, in hohen Ehren stehend Spr. (II) 2444. MBh. 3, 7538. 16, 62. R. 1, 48, 14. R. Gorr. 1, 17, 1. 6. Verz. d. Oxf. H. 30, a, No. 75, Z. 9. mit grosser Sorgfalt behandelt so v. a. gut gereinigt: कलश Varāh. Brh. S. 24, 7.

मुपूत gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75. adj. wohl geklärt: घृत RV. 4, 37, 2. 5, 12, 1. 7, 4, 1. ऊर्मि 10, 30, 3. — Vgl. सौपूत.

मुपूर 1) adj. (fg. घा) leicht zu füllen: कुनादिका, मूषिकाञ्जलि Spr. (II) 7109. — 2) m. = सुपूरक Citrone Rāṅ. im ÇKDr.

मुपूरक m. 1) Citrone (vgl. बीजपूर) Rāṅ. 11, 149. — 2) Agati grandiflorum Ratnam. 76.

मुपूर्ण adj. ganz voll: Schlauch RV. 6, 48, 18. पिवा सुपूर्णमुद्राम् 8, 2, 1. 8. VS. 3, 49. Âçv. Çr. 1, 11, 6. R. 1, 53, 4. Varāh. Brh. S. 24, 27. कुण्डलाभ्यां सुपूर्णभ्यां कर्णाभ्याम् so v. a. mit Ringen schön geschmückt MBh. 4, 189.

मुपूर्वाह्नि loc. zeitig am Vormittag Ait. Br. 1, 23. Âçv. Çr. 4, 8, 12. Kāṭj. Çr. 8, 2, 37.

मुपूत adj. speisereich: नतंत इन्द्रं शरदः मुपूतः RV. 7, 37, 7.

1. मुपेश m. schönes Gewebe: ऊर्णनाभिः ०कृत् Bhāg. P. 11, 7, 34.

2. मुपेश adj. = मुपेशस्. लीलावताराः पुरुषस्य Bhāg. P. 2, 6, 45.

मुपेशस् adj. Uśval. zu Uṇādis. 4, 222. reich an Schmuck, schön verziert; schön, zierlich: रुपि RV. 1, 48, 13. Wagen 47, 2. 49, 2. Rosse 8, 57, 16. Haus 5, 30, 13. Weib 10, 27, 12. 114, 3. TBr. 3, 1, 2, 4. वर्षा RV. 2, 34, 13. नक्षोपासा 1, 13, 7. 188, 6. Himmel und Erde 6, 70, 1. देवीः 9, 5, 8. die Açvin VS. 20, 74. नृ Âçv. Gṛh. 1, 17, 16. सुमत्पयः RV. 2, 32, 5. मन्त्र 7, 32, 13. वाच् Çāṅkh. Çr. 7, 10, 15. RV. 5, 37, 4. 9, 79, 5. 81, 1. रत्नानां पद्मरागो ऽस्मि पद्मकोशः मुपेशसाम् Buḡ. P. 11, 16, 30. Männer 2, 9, 11.

मुपेष adj. gedeihlich: मुपेषः पोषैः VS. 3, 37. TBr. 3, 6, 2, 2.

मुप्त s. u. स्वप् und vgl. सौप्तिक.

मुप्तक (von मुप्त) n. Schlaf: अलीकमुप्तकं कर् so v. a. sich schlafend stellen Kathās. 68, 9. व्याप्तमुप्तकं कर् dass. 70, 33. अर्धमुप्तिका adj. f. halb schlafend Weber, Kṛṣṇaḡ. 273.

मुप्तघातक adj. einen Schlafenden tödend, = दशेर Triak. 3, 1, 10.

मुप्तघ्न 1) adj. dass. — 2) m. N. pr. eines Rākshasa R. Gorr. 1, 4, 107. 5, 80, 1. 6, 18, 14. 69, 11. 7, 5, 36.

मुप्तच्युत adj. im Schlafe herabgefallen Kathās. 15, 92.

मुप्तजन m. Mitternacht (da die Leute schlafen) Kāṭj. beim Schol. zu H. 145. Ġaṭādh. im ÇKDr.

मुप्तज्ञान n. Traum Triak. 3, 3, 270. Ġaṭādh. im ÇKDr. — Vgl. मुप्तविज्ञान.

मुप्तता (von मुप्त) f. das Eingeschlafen sein —, Taubsein eines Körperteils Suçr. 1, 98, 14. 2, 281, 15.

मुप्तत्व (wie eben) n. dass. Suçr. 1, 253, 15.

मुप्तप्रबुद्ध adj. aus dem Schlaf erwacht Kathās. 3, 22. 14, 21. 50, 104. 73, 355.

मुप्तप्रलपितं n. das Sprechen im Schlafe P. 6, 2, 149, Schol.

मुप्तमालिन् m. Bez. des 23ten Kalpa; s. u. कल्प 2) d).

मुप्तवाक्य n. das im Schlafe Gesprochene Spr. (II) 6490.